

Vseslovenski katoliški shod in S. Ž. Z.

ONČAN je prvi Vseslovenski katoliški shod. Dal Bog, da bi ne ostalo samo pri besedah, ampak, da bi obrodil obilen sad in dosegel vse namene, za katere je bil sklican.

Takoj, ko je bil priobčen apel za prostovoljne prispevke v pokritje stroškov, ki so v zvezi s takimi prireditvami, so bile podružnice Slov. Ženske Zveze in njene članice med prvimi, ki so prispevali v ta namen. Na to smo lahko ponosne, posebno, če pomislimo, da smo še mlade in podružnice tudi nimajo velikih blagajn. Dejstva govore, ne pa prazne besede in obljube.

Ne samo s prispevki, tudi z udeležbo so naše članice pokazale, da so zavedne katoliške Slovenke. Od vseh vetrov, od vzhodne Pennsylvanije, severnega Calumeta, Mich., pa tja do zlate Kalifornije so bile zastopane malone vse podružnice Slovenske Ženske Zveze. Škoda, da ni bila procesija razvrščena po organizacijah, da bi se bolje spoznale. Vendar je vsakdo lahko videl, da smo bile tam.

V pondeljek, 8. julija, so se vršile razne seje. Slovenska Ženska Zveza ni bila povabljen; vsled tega ni bila oficijelno zastopana in tudi ni imela poročevalke. Škoda! Imele bi marsikaj raztolmačiti tistim, ki niso dovolj poučeni o naši organizaciji. Da ne bo kedo napačno tolmačil katoliških načel Slovenske Ženske Zveze, prinašamo tu nekaj točk iz Charterja in pravil naše organizacije.

1. V Charterju S.Ž.Z. se pod rubriko "Object" (namen) PRVA TOČKA glasi dobesedno: 1. TO PROMOTE CHRISTIAN EDUCATION AMONG ITS MEMBERS. Torej, pred vsem drugim, smo po-

stavile v Charter to kot prvo točko. Kako bomo to vršile, povedo pravila Slovenske Ženske Zveze. Na podlagi pravil nas je sprejel NATIONAL COUNCIL OF CATHOLIC WOMEN v svoj delokrog. In kot vsakomur znano, je ta organizacija PRIPOZNANA IN POTRJENA OD SV. OČETA.

2. Člen III., ČLANSTVO IN PODRUŽNICE, se glasi prvi stavek, v točki 1, dobesedno sledeče: "1. V Slovensko Žensko Zvezo se sprejemajo žene in dekleta jugoslovanske narodnosti, KI SO PRAKTIČNE KATOLIČANKE, LEPEGA MORALNEGA VEDENJA IN PRI DOBREM ZDRAVJU . . ."

3. ČLEN XIV, DUHOVNI VODJA, se glasi dobesedno: V kočljivih verskih vprašanjih naj se vsaka podružnica obrne za nasvet do župnika svoje fare.

Tako! Tu imate tri točke, ki jasno govore o katoliških načelih Slovenske Ženske Zveze. Vsaka podružnica ima svojega duhovnega vodjo, v osebi domačega župnika. Poleg vseh teh čč. gg. župnikov, kot duhovni vodje podružnic njih župnij, pa ima Zveza tudi DVA IZKUŠENA GG. DUHOVNIKA KOT SVETOVALCA. Ko smo ustanovile Zvezo in delale pravila, smo se obrnile za navodila do več IZKUŠENIH GG. DUHOVNIKOV, seveda do tistih, ki so takoj V ZAČETKU BILI NAŠI PRIJATELJI. Po njih nasvetih smo pravila uredile na navedeni način. Kot druge organizacije, ima tudi Slovenska Ženska Zveza svoje konvencije, na katerih se izboljšujejo pravila. Glavni odbor in delegatinje bodo gotovo takrat upoštevale vsak PRAKTIČEN NASVET, KI BO V KORIST SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE. Niti Bog ni ustvaril vsega v enem dnevu!

S. Ž. Z. ustanovljena prepozno --- zato nepotrebna --

po mnenju nekaterih. Vsaj pred kakimi 15. ali 20. leti bi že morala eksistirati. Ni dvoma, da je bila ženska organizacija pred več leti potrebna: da pa sedaj ni na mestu, ni resnica. To je kvečjemu v tolažbo tistim, ki so izčrpali že vse vire dokazovanja, da ne potrebujemo ženske organizacije. Ker se jim ni nobena slaba prerokba o Ženski Zvezi posrečila, se nazadnje "potrošajo" s frazo, češ: "ja, Ženska

Zveza je že all right, samo sedaj ne bo več koristila, ker je prepozno ustanovljena."

Po pogledimo, če je res tako. Toraj pred 15 ali 20 leti naj bi se ustanovila ženska organizacija. Ali je kje v Ameriki kakšna Slovenka, ki bi danes lahko rekla, da je imela pred 20 leti korajžo ustanoviti žensko organizacijo? . . . Dvomim! Če so pa tisti ki sedaj trdijo, da je Zveza prišla prepozno, že

pred 20 leti vedeli, da moramo imeti ženske svojo organizacijo, zakaj se niso pobrigali in jo ustanovili? Danes bi jih slavil celi slovenski ženski svet v Ameriki, kakor tudi v Sloveniji. Ni ženska krivda, da nismo že davno imele svoje zveze, ampak krive so okoliščine, v katerih smo in še živimo.

Pred 20 leti so se komaj začela ustanavljati ženska podporna društva. Prvo žensko društvo K.S.K.J. je staro nekaj nad 20 let. Da je lažje ustanoviti podporno društvo kot kulturno organizacijo, mi boste pritrdile. Podporna društva nudijo bolniško podporo in vsakdo ve, kako koristna so, vendar jih je težava ustanoviti. Jaz sama sem imela skušnjo, ko sem pred 14 leti prosila in nagovarjala može, in marsikatera je bilo težko pridobiti, da so pustili svoje žene pristopiti k ženskemu podp. društvu, ki se je takrat v naši naselbini ustanovilo. Če bi tistikrat začele s kakim kulturnim društvom kot je Zveza, bi se nam vsi smejali in nikdar ne bi uspele, dasi bi takega društva ali organizacije živo potrebovale. Samo predstavljajte si, da bi takrat začele z agitacijo za žensko organizacijo; slovenska javnost bi se zgražala nad tako predrznostjo, saj nam celo ni bilo dovoljeno, da smemo biti ženska društva zastopana po ženskih delegatinjah na konvenciji. Pri K.S.K.J. je vzelo veliko boja na treh konvencijah, da se je odobrila ženska enakopravnost, in sicer šele pred devetimi leti. Ravno tako pri drugih velikih slovenskih organizacijah ni šlo brez boja, da se je priznalo ženskam, žensko zastopstvo na konvencijah. Če pa pogledamo, kako zastopstvo ima ženstvo v glavnih uradih naših jednot, ga bomo našli prav malo ali pa nič. K.S.K.J. je na svoji zadnji konvenciji izvolila le eno gl. uradnico. S.N.P.J. ni imela ženske v gl. odboru, na zadnji konvenciji v Chicagu pa je vendar bila ena žena sprejeta v gl. urad, kar sem z zadovoljstvom opazila. J.S.K.J. nima nobene ženske gl. uradnice. Izvoljena je bila samo namestnica gl. podpredsedniku. To so tri naše največje organizacije, ki štejejo nad eno tretjino samo ženskega članstva. Kako za božjo voljo naj bi ženske začele z lastno organizacijo že pred leti, ko še sedaj nimamo toliko korajže in delegatinjam manjka vzajemnosti, da bi na konvencijah potisnile vsaj par svojih tovarišic v glavne urade naših jednot. Lahko je reči, kaj je treba in kaj ni, a težje je stvar udejstviti.

Sedaj pa pogledjmo ta problem še od druge strani. Ali res nima ženska organizacija v sedanosti nobenega dela, nobene naloge?

Ženska organizacija pred 15 ali 20 leti bi bila neizmerno koristna slovenski priseljenki. Dajala bi ji navodila, učila jo in bila njena voditeljica. Precej drugačno lice bi imela ameriška Slovenija danes, ako bi že pred 20 leti eksistirala Ženska Zveza. Ker pa nismo imele nikogar, ki bi se za nas pobrigal, ne smemo jadikovati za tem, česa nismo imele, ampak poprimimo se tega, kar imamo sedaj. Slov. Ženska Zveza je bila ustanovljena še ravno o pravem času, takorekoč ob 11. uri, menim namreč, kar se slovenske narodnosti tiče. Ko bi ženske imele svojo organizacijo že od nekdaj in bi nas ista svarila pred narodnim poginom, bi danes ne bilo slovenske mladine, ki bi se svojega pokolenja sramovala. Zato je naša sveta narodna dolžnost, da poskusimo rešiti, kar se še rešiti da. Vemo, da ne moremo naši mladini diktirati patriotizma, biti morajo ponosni na deželo, v kateri so rojeni in ki je njih domovina, a kljub temu naj bi se s ponosom zavedali, da so slovenske krvi. Doseči moramo, da se naši otroci ne bodo sramovali priznati slovenskega pokolenja in svojih staršev inozemcev. V njih umljivem jeziku jim moramo dopovedati, kdo smo Slovenci, kako lepa je naša domovina, naši običaji. Vedeti morajo nekaj o bogati slovenski zgodovini in zaslugah, ki so si jih tekom let stekli Slovenci tudi za Ameriko. Zbudimo naši mladini narodni čut in naša naloga je rešena. Tega pa ne bodo uspešnejše storile vse slovenske organizacije skupaj, kot lahko stori ravno Ženska Zveza potom svojih mater. Mati je tista močna sila, ki ji je celi svet pokoren. Ona dolbe in oblikuje otroško dušo in razum. Naj bi naša mati večkrat naglašala, da je Slovenka, in je ponosna na svoj narod. Le če bodo naše matere zavedne, bodo zavedni tudi naši otroci. Marsikje že gine slovenska govorica in vedno bolj se pogrezamo v morju amerikanizma. **Če je res prepozno, da bi rešili slovenski jezik, za rešitev slovenskega narodnega čuta pa ne sme biti prepozno.** Če samo to nalogo reši Ženska Zveza, si je svoje delovanje ovekovečila za vedno. In čeprav posvetimo svoje moči samo temu problemu, bo pred nami še veliko dela, predno bo naša naloga izčrpana. Zato je nesmiselno govoričenje, da je S.Ž.Z. ob tem času brezpotrebna.

Marie Prisland.

Naše obzorje.

Najbolj važno sredstvo za razširjenje duševnega obzorja je v sedanjem času tisk, dober časopis, pa naj bo pisan za razvedrilo ali za poduk. Kdor bere z razumevanjem, si širi in veča duševno obzorje. Žena, ki ima široko duševno obzorje in izobrazbo, ji je pot življenja svetlejša in lepša; z izobrazbo doseže marsikatero lepo čednost, ki neizobraženi ženi ni dostopna. Potrebno, zelo potrebno nam je lastno časopisje, v katerem bi si druga drugi dajale razne poduke in nasvete. Dober časnik je edina vez, ki nas združuje in po katerem se spoznamo, in čeravno raztresene na vse štiri vetrove, se lahko potem tiska razgovarjamo.

Žalostno, toda resnično je, da so žene, ki jim je branje mala skrb in ki se izgovarjajo, da nimajo časa. Žena, ki nima časa za svojo lastno korist, tudi ne more koristiti svoji družini, kaj še narodu. Tu je torej ta žalostni, ali bolje rečeno nemarni narodni greh, ki je vzrok, da se mladina sramuje svoje narodnosti in celo zaničuje svoje starše, ker so inozemci. Nevedna, neizobražena mati je tega kriva. Ni lepo in ne pošteno, če se otroci sramujejo naroda, iz katerega izhajajo. Povejmo otrokom, da smo krepek narod, ki je stoletja trpel pod turškim jarmom in bil zaslužjen od močnejših sosedov, pa

kljub temu producira znanstvenike in pisatelje obeh spolov, na kakoršne bi bil ponosen celo kak večji in močnejši narod. Opozorimo našo mladino na močnejše slovenske organizacije in razna kulturna društva, katera jim bodo ostala kot dediščina našega dobrega dela. Ako bo mladina spoznala vrline naroda, iz katerega izhaja, ga bo znala tudi primerno ceniti. Slovenke smo veliko zamudile, naša mladina se je izgubila v valovih amerikanizma. Žene mnogih drugih narodnosti nas nadkriljujejo, ker so se organizirale, ko me še niti sanjale nismo, kaj je naša dolžnost. Vendar ne smemo se ustrašiti; vsega kljub temu še nismo zamudile. Ker smo pozno začele, sklenimo pa zato delati bolj marljivo. Velika opora in pomoč pri tem nam bo naša edina organizacija S.Ž.Z. Pojdimo med naše prijateljice in povejmo namene in ideje te organizacije, katero bomo zapustile našim hčeram kot nekak častni spomenik, da se nas ne bodo sramovale, ampak s ponosom priznale, da so njih matere Slovenke.

Pojdimo po načrtani poti in ravnajmo se po izreku velikega slovenskega pisatelja: Ne samo, kar velevali ji stan; kar žena je **zmožna** storiti je **dolžna**. Ako se bomo ravnale po tem, se nam bo gotovo širilo naše obzorje.

Jennie Ožbolt.

Čast slovenskim možem!

DKAR sem bila v Collinwoodu na slavnosti blagoslovitve prve Zvezine zastave, sem nameravala napisati ta članek, pa nisem prišla do tega. Velika naklonjenost ondotnih odličnih mož napram Ženski Zvezi ter obilna udeležba moških družtev pri slavnosti podružnice št. 10 me je tako v dušo ganila, da nikakor ne morem pozabiti. Kakor so članice collinwoodske podružnice to naklonjenost in prijaznost vpoštevale, jo vpoštevam tudi jaz in vedno mi je toplo pri srcu, kadar se na to spomnim.

Jako smo bile tudi vesele in prijetno iznenadene na slovenskem katoliškem shodu, ko je mož za možem prišel h gl. uradnicam Zveze in so nam na tak prisrčen način častitali k napredku organizacije in se tako laskavo izražali o nji, da smo bile vse ginjene in srečne. Pripovedovali so nam, kako zasledujejo potek Zveze in kako pazno čitajo vse, kar se o nji piše. Želeli so nam sreče in uspeha še znanprej. Kar srce se nam je smejalo ob takih navduševalnih besedah.

Ko smo pa šle na obisk v La Salle in bile nad vse prisrčno sprejete pri naših članicah, smo še posejale ondodnega slovenskega župnika, preč. g. Šalovena. Tako navdušenih besedi za Žensko Zvezo kot jih je on izrekel, pa nisem še nikoli slišala. Med drugim je prečastiti izgovoril te-le besede, ki so vredne, da jih sliši vsaka naša žena: “Tako korajžnih, tako dobrih in zavednih žensk kot so Slovenke, nima noben drug narod na svetu. Kar začnejo naše ženske, **mora biti dobro in mora uspevati.**” Najlepša zahvala Rev. Šalovenu za priznanje. Dalje smo bile obveščene, kako so moški v La Salle vneti za Žensko Zvezo. Nekateri se celo bolj zanimajo za njo kot ženske same. Zato pa lasallska podružnica raste kot rožica spomladi. Čast taki nasebini!

V dolžnost si toraj štejem prav lepo se zahvaliti vsem našim možem širom Amerike za naklonjenost in razumevanje. Le navdušujte svoje žene za žensko organizacijo, ker tudi vam bo v čast in ponos Ženska Zveza, ki je delo vaših vrlih in zavednih žena.

Marie Prisland.

Zapisnik letne seje gl. odbora S. Ž. Z.

PONDELJEK, 8. julija 1929 ob deveti uri dopoldan so se v glavnem uradu zbrale sledeče gl. uradnice: Predsednica Marie Prisland, tajnica Julija Gottlieb, blagajničarka Matilda Duller, nadzornice: Mary Widmar, Rose Smole in Margaret Ritonja, Dorothy Dermeš, članica prosvetnega odseka, in Barbara Kramer, članica svetovalnega odseka. Gl. podpredsednico je zastopala Mary Urbas, predsednica podružnice št. 10.

Po končanem pregledu zvezinih računov in knjig se razvrsti dnevni red zborovanja. Sejo otvori predsednica z molitvijo. Za zapisnikarico je izvoljena sestra Rose Smole. Predsednica poda svoje poročilo kot sledi:

Poročilo gl. predsednice.

Drage sestre gl. uradnice:—Precej se je pri naši organizaciji spremenilo, odkar smo se zadnjič sešle. Ob zadnji reviziji knjig, meseca julija, je Zveza štela en tisoč članic, njeno premoženje pa je znašalo \$2675.74. Danes, po preteku enega leta, pa imamo 2816 članic in zvezino premoženje pa šteje 8621.06. V enem letu smo toraj napredovale za 1800 članic in \$5945.32 v gotovini. Kdo bi ne bil na tak napredek ponosen, posebno še, ker plačujemo tak malenkostni asessment. Da smo dospele tako visoko, je zlasti zasluga naših vrlih in marljivih članic, ki so posebno zadnje leto pokazale veliko delavnost v agitaciji. Z njihovo pomočjo bomo vedno tako napredovale, kajti kaj more ustaviti energično slovensko ženo in dekle, ako se zavzame!

Kar se tiče mojega urada, sem zlasti to leto imela veliko posla. Poleg navadne korespondence, ki jo urad zahteva, in informacij za ustanovitev novih podružnic, sem imela v oskrbi še nabavo zvezinih znakov, ki upam, da so vsem članicam po volji. Zadeva glede duplikata zvezinega charterja mi je dala veliko dela in vzela dosti časa. Zadeva je sedaj rešena in tiste podružnice, ki želijo imeti ta Charter, naj se takoj javijo. Dalje je glavni urad izdal lične certifikate ali izkaznice za vsako članico, ki bodo kmalu razposlani na vse podružnice. Kupila se je tudi častna knjiga, v kateri bo kratka zgodovina podružnic in imena ustanoviteljic vseh podružnic Zveze. Kupila se je shramba za zvezine listine in uredil se je urad, v katerem bo zanj naprej Zveza poslovala. Najbolj aktivni podružnici št. 10 v Collinwoodu se je v imenu zveze poklonilo slonokoščeno kladivo v znak njihove marljivosti. Kar je pa najbolj važno, je pa — NAŠ LASTNI LIST "ZARJA", ki je ta mesec izšel. Vedno sem se nekako bala stroškov,

ki bodo nastali z izdajanjem lastnega glasila. pa sem obiskala več podružnic in sprevidela, da veliko članic, ki nimajo naročenega našega dosega, njegga glasila ter so nekje bile bolj malo poučene našim napredku in delovanju, sem sprevidela, je edina rešitev lastno glasilo. Veliko bo tudi lažja za odbornice, ker jim ne bo treba na sejah čitati glasila in pripovedovati, kaj se pri Zvezi godi, ker do članice že vse same znale. Res je, da ne bo nobena blagajna tako napredovala, kot je dosedaj, pa Zveza je bila ustanovljena, da širi izobrazbo med članicami, kar se pa ne more zgoditi, če iste ne čita kaj se piše. Ko pa bo vsaka članica dobivala glasilo, bo pa gotovo vsaj malo vanj pogledala, da prepriča, kaj se drugod godi. Toraj se mi zdi, bo denar, ki bo izdan za glasilo, dobro investiran in bo prinašal najboljše obresti našim članicam. tem pa apeliram na vse podružnice, da pomagajo s tem z oglasi. Želela bi, da bi vsaka izdaja glasila vsebovala vsaj za kakih sto dolarjev oglasov, da ko vsaj nekaj stroškov krijemo. Ker ne bo nobena članica nič posebnega plačala za glasilo, asessment ostane kot dosedaj, skoro pričakujem, da se bomo na drug način potrudile in skazale svojo hvaležnost, da bodo nabirale oglase za svoj list.

Ker sem v vednem stiku s podružnicami, lažje konstatiram še to, da vlada povsod mir in zadovoljnost ter kraljuje sesterska ljubezen. To je pač boljše spričevalo, ki ga more dati kaka organizacija. Upam, da bo vedno tako ostalo.

Marie Prisland

Poročilo gl. predsednice se vzame na znanje, se ji izreče hvala in priznanje za toliko dela in žrtvovalnosti napram organizaciji. Sledi poročilo gl. tajnice.

Poročilo gl. tajnice.

Iz celoletnega poročila, katerega podajam drugem mestu, je razvidno, da smo zadnjih 12 secev nepričakovano lepo napredovale, in sicer članstvu in na blagajni.

Da smo dosegle tako lepo število članstva, je kaz, da je bila Zveza potrebna. K napredku brezdvomno pripomoglo tudi to, ker smo obljubili lastno glasilo, katerega prva številka je že izšla, upam, da ste jo vse prejele in čitale. Prva številka Zarje ni popolna. Z raznimi nasveti od Vas, njih uradnic, bo mogoče list spopolnjevati, česar vedno delal čast Zvezi in članicam. Jaz sem vzela uredništvo in upravnništvo samo začasno. nes morate to zadevo rešiti.

Da se je pa blagajna povzdignila na tako visoko vsoto, je posledica tega, ker smo varčevale v

ured. Kupile so se le najpotrebnejše reči, poleg tega pa smo odbornice delale takorekoč brezplačno in sicer dve leti in pol. Na zadnji konvenciji določena plača izvrševalnega odbora nikakor ne zadoštuje, ker se je vsled napredka delo zelo pomnožilo.

Pripomnim naj še, da v slučaju, da bo glavna tajnica in urednica ena oseba, bo ista imela dovolj dela za navadne delovne ure.

Julia Gottlieb.

Poročilo gl. tajnice se vzame na znanje. Odbornice izražajo svojo zahvalo in priznanje za njeno delo v prid organizaciji.

Sledi poročilo blagajničarke, ki je isto kot gl. tajnice kar se tiče obstanka S.Ž.Z. Poročilo gl. blagajničarke se vzame na znanje.

Sledi poročilo sester nadzornic. Vse tri nadzornice poročajo, da so knjige in račune natančno pregledale in da je vse v redu. Priporoča pa sestra Widmar, naj bi gl. tajnica takoj, ko se več denarja nabere na čekovnem računu, istega naložila na obresti. Poročilo nadzornic se vzame na znanje.

Sestra Dermeš poroča veselo novico, da bo skušala v Etna, Pa., ustanoviti novo podružnico Zveze.

Seja se zaključí.

Marie Prislend, predsednica,
Rose Smole, zapisnikarica.

Seja dne 9. julija dopoldne.

Predsednica opravi molitev. Navzoče vse uradnice razen sestre Dermeš. Sestra Gottlieb kot tajnica književne matice oziroma tiskovnega sklada, poroča, da se računi za knjigo “Ameriška Slovenka” še ne morejo zaključiti, ker še niso vse knjige prodane. V blagajni se sedaj nahaja \$484.11 kot čisti dobiček od knjige. Takoj ko bodo knjige razprodane, se računi zaključijo in objavijo.

Ker je na čekovnem računu več denarja, nastane razmotrivanje, kam naj se ga naloži. Sprejet predlog sestre Kramer, da se naj naloži v San Francisco Bank \$1000.00, v Sheboygan Bank \$1000.00 in \$2000.00 na North American Bank v Clevelandu. Enoglasno odobreno.

Sestra predsednica predloži Charter, ki naj bi se izdal za vse podružnice. Charter je umetniško delo. Sestro predsednico se naprosi, da poskrbi za primerno ceno in obvesti vse podružnice, ki bi hotele Charter imeti.

Ker bo drugo leto konvencija, sestra Widmar predlaga, sestra Gottlieb podpira, da se naj na vse podružnice apelira, da vsaka pošlje zastopstvo, ako le mogoče. Vendar naj nobena podružnica ne pošlje več kot štiri delegatinje. Enoglasno sprejeto.

Sklenjeno, da se naj štiri tisoč dolarjev prenese iz stroškovnega sklada v sklad za pogrebne stroške.

Predsednica poroča o lastnem zvezinem glasilu “Zarja”. Ponudbe za tiskanje so bile razpisane in najboljše pogoje je dala tiskarna, kjer se tiska Am. Slovenec. Sestra predsednica tudi apelira na članice, kjer jih je več pri eni hiši, da se lahko, ako prostovoljno hočejo, odrečejo listu, kar je v korist blagajni.

Sestro Gottlieb se določi kot urednico “Zarje” še znanprej.

Sprejmejo se sledeča pravila za poslovanje in urejevanje zvezinega glasila:

Pravila za poslovanje glasila S.Ž.Z.

1. V svrhu širšega delokroga in boljšega razumevanja vseh stvari, tikajočih se Slov. Ženske Zveze, izdaja organizacija lastno glasilo “Zarja”, katerega vsaka članica prejema enkrat na mesec.

2. Glasilo mora biti urejevano v soglasju pravil S.Ž.Z. Pospešuje naj medsebojni sporazum ter naj zato ne sprejema in objavlja dopisov ali člankov prepirljive vsebine, oziroma takih, iz katerih bi se lahko izcimila kakoršnakoli polemika, ki bi škodovala organizaciji, odborom ali posameznim članicam.

3. V glasilu S.Ž.Z. se naj priobčuje članke za poduk in izobrazbo članic, spoštovanja do vere in slovenske narodnosti ter vzgaja članice za zavedne ameriške državljanke. Dalje naj bo glasilo medij, potem katerega se širi agitacija za napredek organizacije in naj bo vedno pripravljeno braniti ženske pravice.

4. Glasilo naj bo središče Zveze, v katerega pišejo vse članice in poročajo ali dajejo dobre nasvete. Glasilo tudi poroča o vseh prireditvah, sejah in sestankih raznih podružnic, kakor tudi glavnega odbora. Zato se naj vse tajnice in druge članice poslužujejo glasila in pošiljajo svoje dopise pravočasno.

5. Glasilo se naj tiska deloma tudi v angleškem jeziku, da ima zastopstvo mladina. Prinaša naj oglase poštenih tvrdk in podjetij.

6. Glasilo se ima tiskati v kaki slovenski tiskarni in se v ta namen, tri mesece pred potekom pogodbe za tiskanje, razpiše ponudba. Nova pogodba se za določen čas napravi s tiskarno, ki je stavila najboljše pogoje.

7. Urednica glasila je obenem tudi upravnica ter v ta namen vodi seznam dohodkov in stroškov, katere ob času predloži nadzornemu odboru v pregled. Njena plača znaša \$50.00 mesečno. V vsaki številki glasila naj napiše en vzpodbujevalen članek.

8. V kočljivih zadevah in o urejevanju glasila ima presojo publikacijski odsek skupno z glavno

predsednico Zveze. Ta odsek tudi razpiše ponudbe za tiskanje glasila, ko poteče prvi termin.

9. Da se omogoči izdajanje glasila, prispeva vsaka članica mesečno deset centov, katera vsota je že všteta pri rednem mesečnem asesmentu.

10. Urednica vodi poseben sklad za glasilo, takozvani tiskavni sklad. V ta sklad spada tudi preostanek knjige "Ameriška Slovenka", ali vsake druge publikacije, ki bi jo Zveza izdala.

Pripomba:—Cena listu je za članice \$1.20 letno, za vse druge \$2.00. Zastopnicam, ki bi hotele nabirati naročnino za list pri nečlanicah, se daje 25% popusta. Če pa katera članica želi pošiljati svoj list v Evropo, doplača še 80c k običajni svoti.

Za nujna uradna poročila in reklamne članke ostane še zanaprej mesečno glasilo list Amer. Slov.

Odobri se četrt strani oglasa v Spominski knjigi in Ave Maria koledarju. Sestra Kramer predlaga, sestra Ritonja podpira, da bi se vsaki novoustanovljeni podružnici, ki bi se do prihodnje konvencije ustanovila, podarila svota v znesku \$10.00.

Enoglasno sprejeto s pripombo, naj se ta nagrada plača iz tiskovnega sklada.

Sestra gl. tajnica priporoča, naj vsaka podružnica pošlje svoj asesment vsaj do 25. v mesecu, če ne, bo v mesečnem poročilu označena kot dolžna.

Sestra Smole stavi predlog, da se vsaka članica, ki ne plača svojega asesmenta za tri mesece, smatra za suspendano in če hoče nazaj pristopiti, mora plačati pristopnino kot vsaka nova članica. Enoglasno sprejeto.

Sestra predsednica predloži sledečo resolucijo:

"Ker je ženski sesterski zavod v Lemontu po nekaterih častitih sestrah skazal veliko razumevanje za Žensko Zvezo, in ker je dolžnost ženske kulturne organizacije, sodelovati pri vzgoji slovenskih gojenk, ki bodo enkrat učile našo mladino ter vcepjale našemu mlademu naraščanju spoštovanje do svoje matere in ljubezen do slovenskega jezika in slovenske narodnosti, priporočam gl. odborščicam, da se iz tiskovnega sklada dovoli svoto \$100.00 kot pomoč sesterskemu zavodu v Lemontu, kjer se vzgajajo slovenska dekleta za poklic šolskih učiteljic.

Resolucija enoglasno sprejeta.

Sestra predsednica poda še eno resolucijo, ki se glasi:

Resolucija.

Ker je bila S.Ž.Z. principijelno ustanovljena za pospešitev izobrazbe in kulture med slovenskim ženskim v Ameriki, in ker se potom dramatičnih predstav izobrazuje članstvo in se goji lepi naš slovenski jezik, zato bi naj Ženska Zveza razpisala iz tiskovnega sklada nagrado v znesku \$100.00 za najboljšo igro, spisano o ženskem življenju v Ameriki. Ta

igra bi potem bila tiskana v knjižice in razposlana podružnicam, da jo lahko proizvajajo na domačih odrih. Igra bi bila izključna last Slov. Ženske Zveze in v slučaju, da bi jo kaka druga skupina hotela predstavljati, bi jo mogla dobiti proti primerni odškodnini. Na ta način bo organizacija nekaj storila za vse podružnice in ustregla tistim, ki povprašujejo po igrah in se zanimajo za dramatiko.

Resolucija enoglasno sprejeta s pripombo, da se pošlje v natis vsem slovenskim listom.

Določi se najemnina za glavni urad, ki znaša \$10.00 mesečno. Dovolj se nakup pisalnega stroja.

Sestra tajnica poroča, da ji je nemogoče še zanaprej delati za dosedanje plače. Zveza je narasla od zadnje konvencije za več kot dva tisoč članic, kar je delo v uradu jako pomnožilo. Sestra Smole predlaga in sestra Ritonja podpira, da se gl. tajnici zviša plača na \$50.00 mesečno, ker je res veliko dela. Sestra Kramer opozarja, da ima tudi predsednica veliko dela in odgovornosti in da malenkostna plača, ki jo dobiva, ne zadostuje. Predlaga, da se ji plača poviša na \$20.00 mesečno. Sestra Widmar podpira. Tudi blagajničarki se je plača zvišala na \$25.00 letno. Predsednica pa opozarja, da je težko sprejeti povišano plačo, ker bi mogoče članstvo ne bilo zadovoljno in pripomni, naj se pismeno vpraša celi gl. odbor Zveze, kaj misli o povišani plači. Razposlala so se toraj pisma na gl. uradnice, podpisane od sester svetovalek, odgovori pa se naj pošljejo sestri predsednici.

Prišel je pozdrav podružnice št. 26 iz Pittsburga, ki se z veseljem vzame na znanje.

Prihodnje pregledovanje knjig in računov se bo vršilo tik pred konvencijo. Predsednica naj določi čas.

Ker je vse rešeno in se nobena več k besedi ne oglasi, se zapisnik prečita in potrdi, predsednica pa s primernim nagovorom in molitvijo zaključi zborovanje ob pol desetih zvečer.

Marie Prislant, predsednica,
Rose Smole, zapisničarka.

Pripomba.

Odgovori, ki so došli na glavno predsednico od ostalega glavnega odbora, se soglašajo s povišanjem plače izvrševalnega odbora.

Naznanilo članicam S.Ž.Z.

V slučaju, da ni pravilen naslov ali pa katera članica sploh ne dobi "Zarje", naj to takoj naznani tajnici njene podružnice, ki potem poroča upravi. Pri tako velikem številu bo vzelo nekaj časa, predno se vse pravilno uredi. Izkaznice bodo poslane ta mesec. Članice jih dobite na seji.

FINANČNO POROČILO ZA MESEC JUNIJ 1929.

Dohodki:

Podružnica:	Mesečni:	Članar.:	Knjižice:	Znaki:	Skupaj:	Članic:
1. Sheboygan, Wis.	\$20.75	\$1.00	\$0.30	—	\$22.05	83
2. Chicago, Ill.	19.50	—	—	\$ 0.65	20.15	78
3. Pueblo, Colo.	27.00	—	—	—	27.00	108
4. Oregon City, Ore.	8.75	—	—	—	8.75	35
5. Indianapolis, Ind.	—	—	—	—	—	52
6. Barberton, O.	11.75	—	—	—	11.75	47
7. Forest City, Pa.	10.00	.50	—	—	10.50	47
8. Steelton, Pa.	7.50	—	—	—	7.50	30
9. Detroit, Mich.	12.50	—	—	19.50	32.00	50
10. Collinwood, O.	109.00	9.50	—	—	118.50	435
11. Eveleth, Minn.	39.25	.50	—	—	39.75	157
12. Milwaukee, Wis.	15.00	1.50	.45	—	16.95	60
13. San Francisco, Cal. ..	15.50	1.00	—	—	16.50	62
14. Nottingham, O.	57.50	1.00	—	—	58.50	229
15. Newburgh, O.	24.00	.50	.15	—	24.65	96
16. So. Chicago, Ill.	—	—	—	—	—	94
17. West Allis, Wis.	6.50	—	—	—	6.50	26
18. Collinwood, O.	6.00	2.00	1.20	—	9.20	18
19. Eveleth, Minn.	37.00	1.50	.60	—	39.10	148
20. Joliet, Ill.	80.50	6.50	2.25	—	89.25	316
21. West Park, O.	9.50	.50	.15	—	10.15	38
22. Bradley, Ill.	5.75	—	—	—	5.75	22
23. Ely, Minn.	11.00	—	—	—	11.00	44
24. La Salle, Ill.	23.25	1.00	.30	—	24.55	92
25. Cleveland, O.	58.25	5.50	1.65	—	65.40	221
26. Pittsburgh, Pa.	27.25	2.50	11.50	—	41.00	109
27. N. Braddock, Pa.	10.25	—	—	3.90	14.15	41
28. Calumet, Mich.	13.75	—	—	—	13.75	55
29. Broundale, Pa.	4.25	1.50	1.50	—	7.25	17
30. Aurora, Ill.	3.25	6.50	1.95	—	11.70	13
Skupaj.....	\$674.50	\$43.00	\$21.75	\$24.05	\$763.30	2816
Preostanek v blagajni dne 31. maja 1929.....					8109.94	

Skupaj\$8873.24

Stroški:

Nagrada podružnici št. 25, Cleveland, O.	\$15.00
Tiskovine	15.43
Art Metal Co., Filing Cabinet	62.00
Gold Seals za izkaznice	13.75
Uradni pečat in Rubber Stamps	17.15
Upravni stroški od 1. jan. 1928 do 30. jun. 1929	68.85
Najemnina za prostore	60.00
	\$252.18

Preostanek v blagajni dne 30. junija 1929..... \$8621.06

Razdelba skladov:

Sklad za pogrebne stroške	\$2393.00
Stroškovni sklad	6228.06

Skupaj kot zgoraj \$8621.06

Julia Gottlieb, glavna tajnica.

GOSPODINJSKI KOTIČEK.

Po mojem mišljenju bo ta kotichek jako na mestu. Nisem s tem začela, da bi ravno hotela koga učiti, ker se pač zavedam svoje nepopolnosti, ampak zato, ker je listu, kakor je naš, in organizaciji, kakor je naša, potrebno posvetiti kar največ prostora gospodinji. V tem kotichek si lahko izmenjamo svoje mnenje ker pregovor pravi: "Kolikor hiš, toliko viž," kolikor gospodinj, toliko šeg. Vsaka dela svoje delo po svoje. Zato bi bilo dobro, da v ta kotichek naše večje gospodinjje prispevajo svoja navodila in običaje. Povejte, kaj znate, da bodo tudi druge za to vedele. Za danes vzemimo

Konzerviranje.

Kmalu bo trg preobložen z vsakovrstnim sadjem. Praktična gospodinja bo si preskrbela toliko konzerv, kolikor pač more, da ne bo po zimi drago plačevala stvari, katere si lahko po ceni nabavi, kadar so v sezoni. Konserve niso le okusna hrana, ampak so priporočljive še iz razloga, ker so vedno pri roki. Čeprav pride kak nepričakovan obisk, je miza kmalu pogrnjena, če ima gospodinja v svoji zalogi vkuhanu sadje in sočivje.

Največjo vlogo pri vkuhovanju igra snaga. Steklenice, obročki in pokrivala naj bodo dobro pomita. Jaz obročke in pokrivala vedno steriliziram, to je, vse skupaj kuham v vreli vodi za kakih deset minut. Nato napolnjene steklenice pokrijem z vročimi pokrovi in obročki in le malo-kedaj se mi kaj spridi. Zaprte steklenice s konzervami je treba večkrat pogledati in pritrditi, prihranite si pa to delo, če zaprto steklenico od vrha vtaknete v raztopljen vosek (parafin), tako da je ves pokrov in obroček prevlečen od njega. Na ta način se ni treba bati, da bi vam kaka

FINANČNO POROČILO SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE

od 1. julija 1928 do 30. junija 1929.

Dohodki:

Podružnica:	Mesečina:	Članarina:	Knjižice:	Znaki:	Skupaj:
1. Sheboygan, Wis.	\$217.50	\$12.00	\$3.45	\$22.10	\$255.05
2. Chicago, Ill.	240.25	7.50	2.25	12.35	262.35
3. Pueblo, Colo.	196.25	40.00	14.10	—	250.35
4. Oregon City, Ore. ...	100.50	2.50	1.50	13.00	117.50
5. Indianapolis, Ind. ...	136.50	10.50	—	16.25	163.25
6. Barberton, O.	99.00	14.00	5.70	7.80	126.50
7. Forest City, Pa.	126.25	3.50	—	—	129.75
8. Steelton, Pa.	94.00	4.50	3.00	—	101.50
9. Detroit, Mich.	117.75	13.00	—	19.50	150.25
10. Collinwood, O.	916.00	122.00	50.25	—	1088.25
11. Eveleth, Minn.	335.00	58.50	16.75	9.75	420.00
12. Milwaukee, Wis.	147.00	11.00	3.60	33.15	194.75
13. San Francisco, Cal. ...	155.50	14.50	3.90	—	173.90
14. Nottingham, O.	556.50	88.00	24.10	—	668.60
15. Newburgh, O.	257.25	21.00	7.35	32.50	318.10
16. So. Chicago, Ill.	199.25	25.00	7.50	—	231.75
17. West Allis, Wis.	75.25	4.00	1.20	—	80.45
18. Collinwood, O.	55.25	11.50	3.30	—	70.05
19. Eveleth, Minn.	331.25	52.50	16.20	9.75	409.70
20. Joliet, Ill.	651.50	147.00	47.10	—	845.60
21. West Park, O.	80.00	20.00	6.30	16.25	122.55
22. Bradley, Ill.	62.00	12.00	3.60	3.90	81.50
23. Ely, Minn.	87.00	22.50	7.05	—	116.55
24. La Salle, Ill.	186.25	42.50	14.10	16.25	259.10
25. Cleveland, O.	267.00	112.50	34.65	7.15	421.30
26. Pittsburgh, Pa.	124.00	68.50	34.50	16.90	243.90
27. N. Braddock, Pa.	30.75	22.50	6.75	23.40	83.40
28. Calumet, Mich.	40.00	27.50	8.25	—	75.75
29. Broundale, Pa.	7.75	6.50	1.50	—	15.75
30. Aurora, Ill.	3.25	6.50	1.95	—	11.70
Skupaj.....	\$5895.75	\$1003.50	\$329.90	\$260.00	\$7489.15

Izdatki:

Upravni stroški	\$480.91	
Izplačano za pogrebe umrlim članicam	200.00	
Tiskovine	174.45	
Nagrade podružnicam	76.47	
"Amer. Slovenec", glasilo	150.00	
Znaki	400.00	
Pisarniška oprava	62.00	\$1543.83
Čisti preostanek zadnjih 12 mesecev		\$5945.32
Blagajna dne 30. junija 1928 je bila		2675.74

Denarno premoženje dne 30. junija 1929 \$8621.06

Julia Gottlieb, glavna tajnica.

Knjige pregledane in potrjene dne 9. julija 1929.

Margaret Ritonja, l. r.,

Mary Vidmar, l. r.,

Rose Smole, l. r.,

nadzornice.

steklenica puščala zrak in se konzerva pokvarila.

O vkuhavanju sadja prihodnjič. Marie Prisland.

—o—

PRAKTIČNI MIGLJAJI.

1. Kadar dobiš črn madež v svile ne nogavice, ki se ne da z milom in vodo oprati, namaži ta madež s sirovim maslom ter operi nogavico v topli vodi. Madež bo izginil.

2. Svilo ali fino tkanino ne pere v vodi, ampak vzemi za to takozvani "Naphtha Gas", ki ga dobiš v vsaki gasolinski postaji. — Tako oprana obleka se ne skrči in ne izgubi prvotne barve. Posebno je to priporočljivo za takozvane "pleated" krila, ker robci ostanejo ravno taki kot pred perilom ter se prav nič ne raztegnejo. Vendar bodi previdna, kadar rabiš Naphtha, da ne prideš blizu ognja ali peči, ker je Naphtha jako gorljiva tvarina; opravi to pranje zunaj na vrtu ter razobesi obleko za en dan na sonce, da izgubi duh po gasolinu.

3. Ako pri likanju kaj osmodiš, takoj namaži tisto mesto s sveže prerezano čebulo ter namakaj osmojeni kos perila dalje časa v mrzli vodi. Ako ni čisto sežgano, bo madež izginil.

Tu sem napisala par praktičnih migljajev. Ker vem, da vsaka izmed članic ve kaj podobno praktičnega, bi bilo dobro, da to poveste, da si tako druga drugi pomagamo. Zato pozivljam vse tiste, ki jih veseli, naj bi se v tem delu vsak mesec oglašale in svetovale kaj koristnega. Danes sem napisala jaz, drugič pa naj katera druga. Marie Prisland.

—o—

Odlomki.

Pod tem naslovom bomo od časa do časa poročali o tem, kaj misli slovenska javnost o naši organizaciji in listu “Zarja”.

Rev. Bernard Ambrožič, slov. župnik v Detroit, Mich., je tik pred Vseslov. katoliškim shodu priobčil v Amer. Slovincu več finih člankov, iz katerih posnemamo sledeče:

“Nepriistranska sodba nepriistranskega opazovavca je ta, da je naša Ženska Zveza med ameriški Slovenkami že marsikaj dobrega storila, še več pa lahko stori, ako se bo normalno dalje razvijala.

Resnica je in kratka zgodovina Ženske Zveze uči, da ta samostojna ženska organizacija s svojimi številnimi podružnicami po naselbinah lahko doseže marsikako žensko ali dekle, ki je drugače vsem našim slovenskim stvarim popolnoma odtujena. In ko je doseže, ko jo ima enkrat v svojih vrstah, jo polagoma obrača nazaj na slovensko pot, četudi morda vzame za to mnogo časa.

Marsikatera ženska ali dekle je v **narodnem** oziru samo še suha veja na drevesu ameriškega slovenstva. Zastonj bo ves trud celo v slučaju, da jo skušaš spraviti v slovensko cerkev, dasi je drugače dobra katoličanka. Predolgo že hodi v ameriške cerkve in v njih se je tako udomačila, da se ne more več ločiti od njih. Zastonj jo vabiš na razne slovenske cerkvene in narodne prireditve, preveč je vajena drugih potov. Toda ako se ji predloži ideja o samostojni ženski organizaciji, je to zanjo stvar posebne privlačnosti in kaj hitro se odloči za pristop. Tako je prav lahko Ženska Zveza v narodnem oziru prava opora vsem drugim organizacijam, svetnim in cerkvenim.

Marsikatera žena je v **verskem** pogledu mlačna ali naravnost mrzla. Pot v cerkev ji je prišla

iz navade in če jo vabiš v kako cerkveno društvo, boš morda čul celo nekaj trpkih in očitajočih besed. Ako pa pride do nje agitatorica Ženske Zveze in jo na primeren način pouči o namenih te samostojne ženske organizacije, se ne bo dolgo obotavljala in bo pristopila. In ko je enkrat članica, se bo polagoma nevede navzela duha, ki preveva celokupno organizacijo, katoliška zavest se bo v njej zopet poživila in prišel bo čas, ko bo mogla brez posebnih težav in skokov spet zaživeti življenje vere in Cerkve.

Če se Ženska Zveza zaveda in se bo zavedala te svoje moči, jo bomo prav lahko smatrali za pravo apostolsko organizacijo med našim ženstvom.”

Mi nimamo k temu ničesar dostaviti.

Ko je izšla prva številka “Zarje”, je bil Amer. Slovenec prvi, ki je priobčil zelo laskavo oceno. Za njim pride Glasilo K.S.K.J. Radi preobširne ocene in pomanjkanja prostora to ne bomo ponatisnili. Na kratko pa hočemo omeniti, kaj so pisali o “Zarji” drugi slovenski listi.

Ameriška Domovina piše: “Zarja” je ime novemu časopisu, ki je pravkar začel izhajati . . . Prva številka je jako čedna in ima dovolj lepe in bogate vsebine. Razne naše marljive Slovenke so napisale mnogo res dobrih člankov za to številko, poleg tega pa vidimo v “Zarji” krasen članek g. Ivana Zormana, ki je vreden, da ga vsak trikrat prečita. Lep članek, jako pomemben in koristen ima v “Zarji” tudi Rev. J. Černe.

Jugoslovenski Obzor: Prejeli smo prvo številko novega slovenskega lista, mesečnika “Zarja”, ki je obenem tudi prvi in edini slovenski ženski list v Ameriki in glasilo Slov. Ženske Zveze. Iz

vsebine prve številke posnemamo, da ima list lepo število dobrih in marljivih sotrudnic, od katerih se po svoji zmernosti in pravem slovenskem duhu posebno odlikuje članek ge. Marie Prisland, predsednice omenjene Zveze. Z odličnim člankom v angleščini je v to izdajo prispeval tudi naš slovenski ameriški pesnik Ivan Zorman in zasluži ta članek posebno pozornost. Krasen je tudi članek z naslovom “Slovenski materi” s podpisom —S. Nič manj pa interesanten in informativen oni Rev. James Cherneta. — Novemu listu želimo čim več uspeha na širokem polju, čigar ledino naj orje.

Nova Doba je poročala v slovenskem in angleškem delu, iz katerega posnemamo sledeče: “A Slovene monthly publication sprang into existence this month and now will assume space on our tables along with other Slovene periodicals. “Zarja” is to be the official organ of the Slovenian Ladies Union which has branches thruout the country...”

Slišimo, da so se enako pohvalno izrazili tudi drugi slovenski listi, ki jih pa nismo dobili v roke.

—o—

ZAHVALA.

Po končani letni seji glavnega odbora Slov. Ženske Zveze so nekatere izrazile željo obiskati slovensko naselbino La Salle, Ill. Naprosile smo Mr. Stayerja, ki nas je radevolje peljal tja, kjer smo bile prav lepo sprejete.

Naročeno mi je, da se v imenu vseh glavnih odborov prav lepo zahvalim. Posebno zahvalo smo dolžne Mrs. Bruder, ki nas je peljala v College sv. Jožefa, Peru, Ill. Nič manj gostoljubno pa smo bile sprejete pri Mr. in Mrs. Retzel, Mr. in Mrs. Klopčič, Mr. in Mrs. Štrukelj in še pri nekaterih drugih. Vsem tem še enkrat najlepša hvala. **Julia Gottlieb.**

Izza dni trpljenja.

IZVIRNA POVEST.

Spisala Paula L.

(Dalje.)

"Priznati moram, da se veseliš mojega prihoda precej pozno. Tvoj sprejem in nadaljni pogovor me je uveril vse prej kot o veselju," je odgovoril pikro, ter videč, da mu hoče nekaj odgovoriti, brž dodal: "Sicer je pa čisto prav, in me dela zelo zadovoljnega, da mi vpričo drugih ljudi nimaš drugega povedati, kot da sem 'gospod nadporočnik Svetlin'."

Pred vratmi so se začuli koraki in Lenora je v zadregi natočila zopet vina v kupice vstopivšim gostom, ki niso mogli prehvaliti lepega razgleda po dolini.

Posedeli so do mraka ob žlahtni kapljici in skušali vsak po svoje zabavati lepo gostiteljico. Najmanj se je trudil Svetlin . . .

* * *

Lenoro je nenadno srečanje vznemirilo, da dolgo ni mogla zaspiti. Nje prva misel je bila, kaj poreče njen soprog, ko dojde na dopust ter vidi v lastni hiši svojega nekdanjega tekmeca. Razmišljala je, naj mu li javi, koga je dobila na stanovanje, ali naj mu to raje zamolči. Odločila se je za slednje, v upanju, da odidejo gostje, predno dobi grajščak dopust. Iz njihovega pogovora je sklepala, da čez en mesec ne ostanejo tu — dotlej pa njenega moža sigurno ne bo domov. Čemu bi ga toraj razburjala s svojim poročilom? Ničesar ne bo omenila v svojih pismih o Svetlinu — tako je sklenila in se po tem tudi ravnala.

Novi grajski prebivalci so prinesli novo življenje v hišo. Sluge-vojaki so se sukali po kuhinji, pomagali vsem vprek, zbijali šale in zabavali ves moški in ženski grajski svet.

Vse je bilo zadovoljno z živahno spremembo, le grajščakinja si je želela nazaj prejšnjih časov. Čim bolj si je dopovedovala, da jo Svetlinova navzočnost prav nič ne razburja, tembolj je spoznavala, da tiči v nekakih verigah, odkar je on v hiši. Niti v park ni hotela preje, dokler ni odjezdil on v vas. Vsako srečanje je skušala preprečiti. Če je, sedeča v lopici, začula stopinje, se je vselej zdrznila: "Ni li on?" in že je mislila, s kakim izgovorom bi odšla, če bi se pojavil pred njo.

A minili so že trije tedni od njegovega prihoda, ne da bi bila med seboj spregovorila besedo — kot bi stanovala daleč vsaksebi.

Nekoč se je nenadoma vrnil iz trga in jo dohitel ob potoku za gradom. A ni pristopil k njej, temveč po nemem pozdravu odhitel dalje.

To jo je zbolelo. Takega preziranja ni pričakovala. Da se mu umika ona, se ji je zdelo umevno, da pa se briga on zanjo toliko, kot za grajsko dekle — to se ji je videlo skrajno poniževalno. Ni si hotela priznati, da je pričakovala od njega še nekaj ene ljubezni, s katero jo je obsipal v prejšnjih lepih časih, tajila si je te želje in vendar je hrepenela po trenutku, ko opazi v njegovem očesu iskro nekdanjega ognja.

Podzavedno je poklicala na pomoč svoje lepe toalete, nastopati je začela v hiši zdaj tu, zdaj tam, da jo je lahko večkrat srečal — a doživela ni drugega, kot vselej enako hladni pozdrav. To jo je podžigalo bolj in bolj in nekega dne si je morala v srcu priznati, da je plamen, katerega je smatrala pred leti že za popolnoma pogaslega, zdaj zopet mogočno vzplapolal v njej.

Prestrašila se je ob tem spoznanju.

"Najbolje bo, da odpotuješ za nekaj časa, sicer še res napraviš kako neumnost" — tako ji je prigovarjala vest.

"Nikar! Ostani! On bije hude notranje boje. Zmagala boš ti — očarala si ga znova. Živi trenutku, da se ne boš kesala v starosti vseh zamujenih lepih priložnosti" — tako je govoril drug sladak glas in ta je zmagoval.

V takem razpoloženju je prejela nekega dne brzojav, da je grajščak padel v boju pred dvema tednoma. Zdaj šele se je spomnila, da že cel teden ni prejela poročila od njega in zgrozila se je ob spoznanju! Kako malo misli je posvečala svojemu dobremu možu v zadnjem času. Vedela je, da je v bojni črti, a mesto na njega, je mislila na drugega, ki je tu na varnem ž njo pod eno streho prebival v času, ko se je njen mož boril s smrtnimi bolečinami ter umiral izgovarjaje njeno ime.

Strašni dnevi so sledili. Ni se mogla umiriti, vest ji je očitala venomer. Povsod je videla soproga, kako jo z žalostnimi očmi pogleduje kot bi ji očital: "Zakaj si me pozabila?"

Cel teden se ni ganila iz svoje sobe, nikdo razen sobarice ni smel k nji.

Še isti dan, ko je prejela brzojav, ji je hišna prinesla Svetlinovo sožalno izjavo, spisano v imenu vseh štirih častnikov.

Pismo je vrgla v peč, kot da hoče izbrisati tudi sled v svoji duši.

Čez teden dni pa nenadoma nekdo potrka na njena vrata.

Zdrznila se je, ko je zagledala Svetlina.

Poklonil se ji je uljudno in jo nežno ogovoril:

“Lenora, odpusti mi, da sem skoraj vdrl k Tebi, a radi se mi, da Ti moram jaz vseeno drugače pokazati svoje sočutje, kot moji kolegi, ki so zate tujci. Vem, da ti je bil pokojni tako skrben sopro, da si je pridobil vso Tvojo ljubezen in zato tudi razumem Tvojo veliko žalost.”

Prenehal je, a čez čas dostavil:

“Glej, danes odhajam za 14 dni na dopust. Imam . . .” prekinil se je nenadoma, ni se mu zdelo umestno izgovoriti v tem trenutku cele misli, ki je bila živo nasprotje tega, kar je baš doživela ta potratna žena.

Nadaljeval je s sočutnim glasom:

“Mnogo stvari imaš opraviti v mestu; nekaj od tega lahko naložiš na moja ramena. Vse ti bom oskrbel, dokler si ne urediš po svoje.”

Zaihtela je. Njemu je bilo prav nerodno, ni vedel, naj li čaka ali naj gre. Po par sekundah se je okrenil proti vratom:

“Pa pripravi, če hočeš! Ob petih se odpeljem.” Tišje je dodal:

“In umiri se, treba se je udati.”

Takoj nato je izginil in Lenora ga ni videla dva tedna.

* * *

Ko se je vrnil, se mu je zdela prav tako udana, kakor si jo je ob odhodu želel.

Skoraj cel dan je posedala v parku in lepa, življenja polna narava jo je dramila bolj kot vsa družba, ki ji je skušala pregnati žalostne misli.

Vsi štirje oficirji so si šteli v dolžnost, ji s svojimi obiski krajšati dneve. Najmanj časa je imel za njo Svetlin, največ elegantni poročnik, čeden, a nekoliko usiljiv človek. Začel ji je donášati rož ter ji izkazovati ob vsaki priliki toliko pozornosti, da je zaslutila, kaj hoče. Skoraj z veseljem je opazila, da Svetlinu to ni všeč in sama ni vedela, kdaj je začela zopet pogosteje misliti na Franja.

Nekoč se je vrnil že v trdnem mraku iz vasi in ni mogel prikriti začudenja, ko jo je zagledal, sprehajati se v Ogrovi družbi pred gradom. Zgovorni častilec ji je pripovedoval veselo zgodbo o svojem lovskem psu in nehote so ji šla usta na smeh — baš v tem trenutku je stopil pred nju Franjo. Pozdravil je in odhitel v grad. Po večerji pa ji je prinesla hišina biljet s kratko vsebino:

“Izogibaj se poročnika. Znan pustolovec je.”

Nekaj vrisku podobnega se ji je izvilo iz prsi.

“Evo ti dokaza njegove ljubezni! Ljubi Te še vedno. Tvoj bo” — vse je pelo v njej in v tem hipu je pozabila, da je šele par mesecev vdova. Od tega dne je nosila pomlad v duši.

“Še kratka doba in potem prične življenje, vredno mojih mladostnih upov,” tako je zasanjala.

Naslednje jutro je srečala Franja na stopnjicah.

“Zahvaljujem se Ti na opozorilu. Sicer ga ni bilo treba, a zame je bilo vseeno veliko vredno,” tako je hitela, ne vedoč, da se izdaja. Bolj kot besede, jo je izdajal pogled.

Franjo je to opazil in takoj je legel na njegov obraz oni hladni izraz, ki ga je nosil v začetku svojega bivanja na gradu.

Lenora pa je bila presrečna, da bi to takoj opazila.

Popoldne ga ni bilo na vrt. Izostal je tudi drugi dan. Tretji dan se je oglasil le mimogrede v lopici in niti sesti ni hotel, češ, da mora spisati še važno poročilo.

Naslednja dva dni je odpotoval v mesto in Lenora ga je bridko pogrešala. V nedeljo jutro se je vrnil z novico, da odrinejo v kratkem proti bojišču.

Lenori se je krčevito stisnilo srce. Čutila je, da drži v roki srečo, a ta se ji skuša izmuzniti kot jegulja. Zavest, da ljubljene mož v kratkem odide, morda za vedno, jo je spravila skoraj ob razum.

“Enkrat si napravila srečo, drugič jo drži bolje,” tako si je govorila, pripravljena na brezobziren boj proti vsem družabnim pravilom in nazorom.

Zavest, da je zdaj vsaka minuta dragocena, ji je kovala najsmelejše načrte in podžigala njeno hrepenenje do blaznosti.

A Franja ni hotelo biti blizu. Dva dni je zdržala, tretji dan ga je ogovorila v veži, kjer ga je čakala:

“Nič te ni videti. Kaj nimaš nič več časa zame?”

“Priprave za odhod,” je skomizgnil z ramami in hotel dalje.

“Popoldne pa boš vendar prišel k meni na čaj. Tega mi ne smeš odkloniti.”

Hotel se je izgovoriti, a v istem hipu se je premislil in rekel:

“Dobro, pridem.”

A ni ga bilo. Mesto njega je prišel iz vasi vojak s pisemcem:

“Končati moram z računi. Nemogoče se udeležiti zabave. F.”

Lenori so stopile solze v oči. Začela je slutiti, da noče priti. A upanja še ni izgubila.

Da se ne izda pred vojakom, ga je vprašala:

“Kdaj pa odidete odtod?”

“Najbrž pojutranjem popoldne — tako se pogovarjajo oficirji.”

(Dalje prih.)

To in ono.

Dopisi.

PODRUŽNICA ŠT. 5 S.Ž.Z., INDIANAPOLIS, IND.

Ko sem prejela prvo številko našega lastnega glasila "Zarja", sem jo takoj prečitala od prve do zadnje vrste in se divila jedrnatim besedam pisateljev in pisateljic, ki nam razlagajo pomen Slov. Ženske Zveze in navdušujejo za našo organizacijo. Še celo čč. gg. duhovnike imamo med sotrudniki.

Slovenske žene in dekleta po širni Ameriki, sedaj pa na plan! Združimo se in stopimo pod zastavo S.Ž.Z., da bomo skupno delovale za večji ugled slovenskega naroda v Ameriki.

Članice podružnice št. 5 se uljudno opozarjajo na redno mesečno sejo, ki se bo vršila kot navadno, tretji ponedeljek, to je 19. avgusta ob 7:30 zvečer v novi šolski dvorani. Udeležujte se rednih sej in plačujte vsak mesec, ker odbor mora redno vsaki mesec poslati asessment na glavni urad za vse članice. Upam, da boste na prihodnji seji poravnale vse tiste članice, ki dolgujete na asessmentu. Ako se ne morete udeležiti seje, pa pošljite po kateri drugi članici. Upam pa tudi, da mi nobena članica ne bo tega zamerila, ker jaz ne govorim v svojo korist, ampak v korist naše podružnice, torej v korist vseh članic.

Sesterski pozdrav vsem članicam S.Ž.Z.!

Annie Koren, predsednica.

PODRUŽNICA ŠT. 14 S.Ž.Z., NOTTINGHAM, O.

Dne 4. avgusta letos bo velik dan za nottinghamsko naselbino v Clevelandu. Na ta dan bo naša podružnica S.Ž.Z. imela blagoslovitev in razvite svoje krasne zastave s podobo sv. Ane.

Naglo se približuje nam zaželeni dan. Vse ga pričakujemo z velikim veseljem.

Na to našo pomembno slavnost prav pristrčno vabimo vse glavne uradnice, vse podružnice S.Ž.Z. in vse posamezne članice, kakor tudi vsa slovenska društva v Clevelandu in okolici. Pridite vsi, od blizu in daleč, da praznujete z nami ta slavnostni dan. Vsem se že vnaprej zahvaljujemo. Ob priliki Vam povrnemo.

Pozdrav vsem članicam S.Ž.Z.!

Matilda Ropret, zapisničarka.

PODRUŽNICA ŠTEV. 15. S. Ž. Z. NEWBURGH, (CLEVELAND) OHIO.

Kakor je bilo že poročano, je naša podružnica imela razpisano nagrado za nove članice in sicer v znesku \$2.00, katero je dobila sestra J. Fink, ki je pridobila največ novih članic. Nagrado je pa dala naša predsednica sestra Mary Planinšek. Pri tem se vidi, komu je pri srcu napredek. Takoj v začetku je ona darovala fin, ročno vezan svilen skarf, ki je prinesel lepo svoto naši blagajni.

Nisem pa vedela, da je ona tako zvitá. Pred sejo je bila zelo zaposlena, pa je dala v dopis, da bo na seji nekaj posebnega. Seja je bila zelo dobro obiskana in na vseh obrazih se je videla zadovoljnost. Ko smo končale sejo in smo bile pripravljene oditi domu, pride v dvorano mala deklica z zavrtkom v roki, stopi pred me in mi zelo lepo častita h 10 letnici moje poroke in kot tajnica podružnice. Do solz sem bila ginjena, ko mi izroči dal v svoti \$27.75. Nisem mogla spregovoriti primernih besedi, da bi se zahvalila. Zatorej se na tem mestu prav lepo zahvalim vsem skupaj. Radi prostora ne morem imenovati vseh imen. Najlepšo zahvalo sem dolžna naši predsednici Mary Planinšek, ki je za to skrbela in pa sestri Karolina Hočevár, ki ji je pomagala, pri tem pa še skrbela za tako dober prigrizek. Ona je tudi zelo navdušena za Slovensko Žensko Zvezo in je pridobila zelo veliko članic, samo na eni seji jih je imela deset. Posnemanje vredno!

H koncu mojega dopisa najlepše pozdravim vse članice Slovenske Ženske Zveze, posebno pa članice naše podružnice.

Josephine Hočevár, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 25 S.Ž.Z., CLEVELAND, O.

Najprvo moram naznaniti, da nam naše lastno glasilo "Zarja" zelo ugaja. Lahko smo ponosne, da imamo nekaj čisto svojega. V lastnem časopisu bomo od sedaj naprej poročale o našem gibanju.

Pri podružnici št. 25 smo vedno zelo zaposlene. Sedaj smo ustanovile izobraževalen odsek. V ta namen smo izvolile pet članic, in sicer: Albina Novak, Mary Brpdňnik, Frances Debevec, Pavla Zigmund in Mary Salomon, ki bodo vodile ta odsek in skrbela za vse potrebno. Želeli je, da se sestre z vso vneto zavzamejo za to idejo, ker s tem lahko mnogo koristijo drug drugi.

Sklenile smo tudi, da vsaka naša članica, ki se poroči, dobi dar v znesku \$5. Pozor, dekleta in vdove! Pristopite k nam!

Nadalje smo tudi sklenile, da se podari šopek cvetlic takim sestram, ki jih bolezen drži v postelji ali so v bolnišnici.

Pozivljamo vse naše članice, da se udeležujejo rednih sej, ker vedno imamo kaj važnega na dnevnem redu.

Na tem mestu tudi priporočam vsaki članici in tudi drugim, da si nabavite knjigo "Ameriška Slovenka", ki jo je izdala Slov. Ženska Zveza. Knjiga je zlatá vredna. V nji so podučni članki in je razloženo, kako in zakaj je postala Slovenska Ženska Zveza.

Žene, zavedajmo se svojih dolžnosti in delujmo roka v roki za našo skupno korist. Držimo se pa tudi gesla: "Vse za vero, dom in narod."

Pozdravljam vse članice S.Ž.Z.!

Frances Ponikvar, predsednica.

PODRUŽNICA ŠT. 28 S.Ž.Z., COLUMET, MICH.

Cenjeno glasilo "Zarja":—Tako mlada organizacija, pa ima že svoje lastno glasilo; to je nekaj, na kar smo ženske lahko ponosne, kajti v tem oziru smo prekosili vse slovenske moške organizacije, katerih nobena ni prišla do lastnega glasila v tako kratkem času, kakor naša. Bil sem nekoliko skeptična, ko sem slišala, da bomo dobile lastno glasilo, kajti Ameriški Slovenec je bil izvrsten oglaševalec za našo organizacijo in njemu gre velik priznanja, da je S.Ž.Z. tako hitro rastl. Toda, ko sem pomislila, da bodo "Zarja" prejemale vse članice, dočim A. niso, in da bodo na ta način postale še bolj delavne, ker se jih bo vedno navduševalo za pridobivanje novih članic, sem prišla do prepričanja, da nam bo lastno glasilo v veliko korist.

Naša calumetska podružnica je primarna še mlada, ustanovljena je bila marca letos. Toda narastle smo na 60 članic in upamo to število v kratkem podvojiti. V prvi vrsti moramo: to dati priznanje naši delavni predsednici Mrs. Kocjan, in tajnici Mrs. Saitz, kateri ste vedno na delu za zvezo. V mi smo priredile "card party", kateri je prav dobro obnesel.

Z veseljem smo pričakovale prvo številko Zarje. Prav zanimiva je. Izbrala vsebina, lepi podučni članki in dopisi gotovo ugajali vsaki članici. Velikost, sta ugaja in upamo, da bodo člani pridno dopisovali in bolj zmožne pisateljice nam večkrat podajale podučljive članke. Za načelno stran bi priporočala da se dobi kakega umetnika, ki bi na priredil našemu namenu odgovarjajočo sliko, ker sedanja stran se mi zdi preveč prazna.

Začudila sem se, ko sem slišala, da nam je od strani nekaterih slovenskih duhovnikov na Vseslovenskem katoliškem shodu očitalo, da nismo zadosti katoliške, ker nimamo duhovnega vodje. Z sledovala sem potek organizacije od početka in sem videla, da se je ob vsi priliki kazal pri njej strogo katoliški značaj. Da si niso izvolile duhovnega vodje, bo vzrok mogoče v tem, ker je S.Ž.Z. bila v prvi vrsti ustanovljena kot izobrazna organizacija ter niso videle solutne potrebe za duhovnega vodjo. Gospod Grdina nas je v tem oziru dolgovarjal.

Včeraj smo se dale članice naše podružnice slikati. Sliko bomo poslale tisk v Zarji. Ako bo sestra uredila, da nismo prevelika strašila, jo javite, nasprotno jo pa izpustite. Si pa mislim, da se bomo dobro postavili.

Pozdrav vsem članicam S.Ž.Z.!

Mary Chesare!

Po ženskem svetu.

Bolgarski ženski tisk. Narodni ženski savez bolgarski izdaja kot svoje glasilo "Ženski glas"; urejuje ga Dimitrana D. Ivanova in izhaja dvakrat na mesec v Sofiji. Zadnje čase so Bolgarke začele izdajati še drugi list "Ženata" (Žena), ki ima bolj poljudno poučno in znanstveno nalogo; ščititi in poučiti čitateljice v vseh zadevah, ki se tičejo žene kot človeka in delavke, kot matere, soproge in državljanke.

* * *

Pri severnih Nemkah. V nekem kraju so se članice po ženskih društvi dogovorile, da se bodo med seboj nadomestovale v gospodinjstvu. Kadar je katera jako utrujena, si vzame dva ali tri tedne počitnic. Ali ostane doma, ali gre kam drugam, za dom in otroke pa ni v skrbeh. Na njeno mesto pride za ta čas druga ženska, ki jo popolnoma nadomesti doma; ima v redu otroke, moža, kuhinjo, sploh vse gospodinjstvo. Ker je dobrega srca, razumna in vestna, je gospodinja prepričana, da bo vse v redu opravljeno. Ker je ne mučijo take skrbi, mirno počiva in si okrepi zdravje. Po dveh ali treh tednih se vrne domov, čila in sveža, vesela otrok in moža; pa tudi domači jo sprejmejo s posebnim pričakovanjem in veseljem.

Ta uvedba traja že nekaj let. Pišejo, da se je zelo dobro obnesla in da do danes še ni bilo primera, ko bi se bila ženska pokesala, da se je odločila za tako zamenjavo. Vse je bilo v redu, od nobene strani ni bilo pritožb. Tudi možje upoštevajo potrebo svoje žene po počitku in nikoli se še ni zgodilo, da bi bila imela žena kako neprijetnost od strani svojega moža in namestnice.

* * *

Žensko časopisje na Ruskem. Kakor poročajo v listih, izhaja na Ruskem 16 listov, katere izdajajo in pišejo ženske same. Pravijo, da izhaja na dan 397.000 izvodov! Poleg teh izhaja še 6 časopisov za žene neruske narodnosti.

* * *

Indijske žene so se tudi že uvrstile med napredno ženstvo. V Bombayju je začel izhajati ženski list z imenom "Griha Luxmi", kar bi po naše pomenilo "Gospodinja". Vendar se ne bavi samo z gospodinjstvom, nego ima tudi članke iz drugih panog, posebno iz sociologije. Bori se za ženske šole in stremi po ustanovitvi zavodov, kjer bi se dekleta izobraževala v domačih delih.

* * *

Sigrida Undset, norveška pisateljica, je dobila letos Nobelovo nagrado, ki znaša lepe tisočake. Skoro ves denar pa je darovala zavodom, ki skrbijo za bolno deco.

* * *

Šest kitajskih deklet je v Springfieldu, Ill., stopilo k frančiškankam, bolniškim strežnicam. Te sestre oskrbujejo v Tsi-

nanfu na Kitajskem neko bolnišnico. Poslale so jih v Ameriko v novicijat in šole za bolniško strežbo. Ko oboje končajo, se bodo vrstile v svojo domovino.

Higijena.

Gologlavost.

Še pred nekoliko leti so smatrali za čudaka onega, ki je hodil po ulicah in sprehajališčih gologlav; zadnja leta pa je bilo posebno poleti gologlavo vse, mlado in staro, moški in tudi mnogo žensk. In prav je, da je prišlo tako, da so spoznali, kolike koristi je za človeka, ako hodi gologlav. V glavi imajo svoj sedež štirje glavni čuti: vid, sluh, vonj in okus. V glavi se začenjajo in združujejo glavni živci, ki razširjajo delovanje po vsem telesu, v glavi so možgani, s katerimi so združene najvažnejše zmožnosti človeškega duha. Če ima človek glavo zdravo, opravlja vse svoje dolžnosti z veseljem, dela pridno

in z lahkoto. In prav na negovanje glave misli svet vse premalo. Glavi se mora privoščiti okrepčujoč sveži zrak na prostem s tem, da hodimo odkriti. Kako blagodejno vpliva lahka, nežna sapa na odkrito glavo. Kako dobro de glavi zračna kopel. Le pri najhujšem mrazu in vetru varujemo glavo s tem, da jo pokrijemo, in le v najhujšem in pekočem solncu imejmo na glavi lahek slamnik ali robec. Doma pa hodimo odkriti, proč vse čepice, podnevene in ponočne, da nam bo glava sveža. Tudi za lase je bolje, da hodimo odkriti. Nekateri ženske imajo doma ves dan glavo zavito v ruto, ko gredo z doma, si devajo klobuk. Kdaj naj se torej prezrači glava in lasje? Ruto naj imajo ženske na glavi, doma le pri pospravljanju ali pri prašenem delu, da si lase obvarujejo prahu; ko so pa pospravile, naj se počesejo in bodo gologlave!

Glavne uradnice in članice Slovenske Ženske Zveze na Vseslovenskem katoliškem shodu v Lemont, Ill., 7. julija 1929.

Članice podružnice št. 12, Milwaukee, Wis., in št. 24, La Salle, Ill., so se udeležile v narodnih nošah.

The Dawn.

PROGRAM OF SMART FEATHER TRIMS IS PROMISE OF FALL MILLINERY

worked into flat quills and various novelties.

Now the new autumn felts are taking up the cue and from the outlook a program of unique feather-trims is assured for the near future.

As heralds of the coming feather vogue, the hats grouped in the picture give a promising outlook. The model at the top has its fashionable off-the-face brim faced with pasted feathers, their cocoa-brown tones blended to the felt of the hat.

Below, to the left, a band of soft feathers is cleverly positioned in connection with a wide strapping of the felt. The feather motif is carefully

matched in color, thus developing the entire hat in monotone, this being a hobby with the mode this season.

If not in one-color effect, then a dash of vivid hue is the aim of the designer, which theory is carried out in the large bakou hat to the right. The natural colored straw is enhanced with a tricolored ribbon band and two cunning bird motifs, the pasted feathers being in multicolors.

A striking illustration of the novelty note sounded in the new feather trims concludes this group. The wee bluish-gray feathers are fitted about the head like a toque. The straw hat is navy. The feathers also form a side trim.

JULIA BOTTOMLEY.

(©, 1929, Western Newspaper Union.)

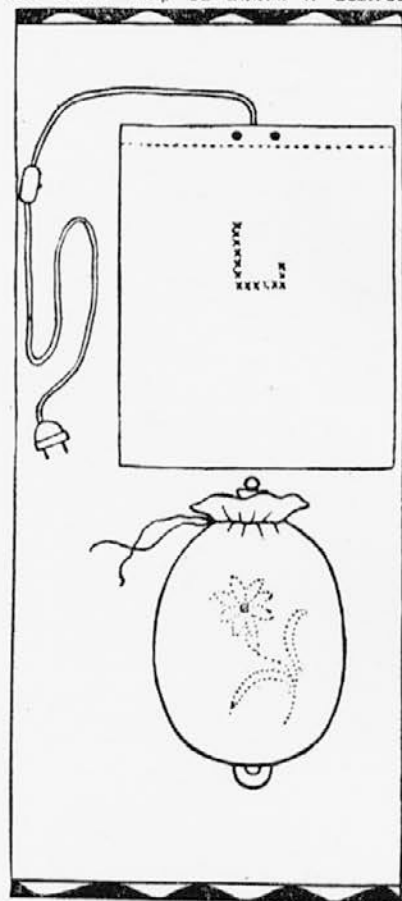
Used Flour Bag Makes Water Bag, Pad Covers

Covers for the hot water bag or its new cousin, the electric pad, are almost essential from the standpoint of hygiene. It is well to put on a fresh cover each time the bag is given to an invalid. Then, too, the rubber bags are not so slippery and elusive if they are covered, and the felt casing of the electric pad needs protection or it will very soon become soiled and unsanitary.

These covers can be made with very little effort and expense. A single used flour bag will make two such covers. The bags can be had from any bakery for a few cents apiece. The stamping may be removed by covering it with lard or kerosene overnight and then washing in warm water.

To make the case for the electric pad, simply make a small slip to fit somewhat loosely, and sew on two snap fasteners, one each side of the place where the cord will be. The hot water bag cover is straight at the top and rounded at the bottom. Put in a casing for the drawstring. Leave an opening at the bottom for the end of the bag to come through.

Some simple decoration such as a cross-stitch initial or design in outline stitch may be added if desired.

Covers for Water Bag and Electric Pad Made of Flour Bag.

A LITTLE feather now and then makes even the simplest hat take on an air of autumn chic. Just a mere glance at the early fall modes convinces as to the style-giving qualities of a bright bit of a feather.

According to advance millinery which they are sending over, Paris designers are displaying a genuine enthusiasm for feather trims. Sometimes there is just the required dash of color, plus that ever-coveted quality which we call "style."

Many of the summer's exotic straw hats have been foretelling the coming vogue for feather trims, in that they often flaunted cunning colorful motifs of pasted hackle or pasted bird appliques, or perhaps long ostrich plumes

Daddy's Evening Fairy Tale

by MARY GRAHAM BONNER
WESTERN NEWSPAPER UNION

DANCING IN SHADOWS

"Let's have an afternoon ball for a change," the fairies shouted.

"Fine," agreed Ybab.

And the Fairy Queen waved her magic wand, and said:

"The ball will be this afternoon, so hurry and make ready."

The fairies ran and flew this way and that, and old Mr. Giant came along, having heard the sound of many voices, and asked if there was anything he could do.

"To be sure," the Fairy Queen said. "You blow on your great and powerful trumpet the call of the fairies, and for those you cannot reach by the call of the trumpet, ask the robins if they'll take messages for us."

"We want all our usual friends, the elves, gnomes, brownies, goblins, the bogey family and of course old Witty Witch."

"Fine," said Mr. Giant, "I'll attend to the invitations at once."

So he went, walking almost a mile a minute!

It was afternoon, and the fairies were all ready for their guests.

Mr. Sun was peeping through the tall trees and telling secrets to the trees and the ferns and the mossy ground which made them sparkle and laugh.

The shadows had come, too, and they were already dancing with Mr. Sun's children, the Rays.

The Fairy Queen was dressed like a big red sun and the little fairies looked like tiny golden suns.

They were the most dazzling and sparkling costumes ever seen in Fairyland, and that is saying a great deal.

Soon all the guests arrived. The gnomes wore beautiful moss green suits, with tall hats of moss, the brownies wore orange velvet suits with hats of bright orange velvet—very tall with a tassel on top of each hat.

The elves wore dresses made of wild roses. The bogey family wore dresses of moss trimmed with forget-me-nots, and old Witty Witch wore a new frock of daisies, with a tall hat made out of buttercups.

Of course the Fairy Queen was delighted with all the costumes, as well she might be, and all the guests thought the fairies were quite too wonderful for words.

Soon the birds came to help the music, and though they were wearing their usual suits they had been smoothed and washed and brushed and looked very handsome indeed.

"We didn't change our suits," Mr. Woodpecker said, "as we were practicing all morning to play the drums on the trees around."

"We didn't change our suits as we were practicing our songs," said the orioles, who were so brilliantly dressed anyway that they really need not have made any excuse.

"Then, too," added the robins, "we couldn't have changed our suits if we had wished to do so."

All the birds burst into song then, singing:

The dear little robins so truthful and dear,
We're so very glad that you have come here,
You add with your voices, you add with your charm,
And we'll take good care that you'll ne'er come to harm.

The robins were much pleased with the song, but they didn't want to have all the attention, so they sang this song:

When the Fairy Queen gives a ball,
It's for all, yes, it's for all.
Every one then has a chance,
To sing, to chirp, to play, to dance.

So a cheer went up for the Fairy Queen and then the music began, and every one danced all that wonderful summer afternoon in the sunlight and among the afternoon shadows.

And Fairy Ybab led the fairies' orchestra.

Never had such a lovely party been given.

Soon All the Guests Arrived.

The shadows were so fascinating, the lights through the trees were so beautiful, and the costumes were so gay, while the music was really just perfect.

Usual One

"Pa," said the kid, "what is the question of the hour?"

"Whether I got in at twelve, as I said I did, or whether it was two o'clock, as your ma swears it was," growled his dad.

Like Sugar Doesn't

Little Peter, in spite of parental admonishments, put a spoonful of salt in his mouth. Naturally, he didn't like it, and there was an uproar.

"Well, Peter," asked his father, "how does it taste?"

"Like sugar doesn't!" was Peter's snappy reply.

Copying the Joneses

Mother—What are you doing, Billy?

Billy—Making a house for little sister.

Mother—But you haven't a little sister, Billy.

Billy—No—not yet, but Mrs. Jones got one, and we get everything the Jones do.

Milk is a complete protein food supplying the best form of protein to build and renew the body tissue. Full-grown adults need protein to repair tissue, but children need it for growth as well. It is most important that they have plenty of good milk which also gives them calcium and phosphorus, so necessary to proper bone and tooth development, and fats and carbohydrates in a very digestible form.

When is a cook cruel? When she beats the eggs and whips the cream.

If you throw a man from a window, what does he fall against? His wishes.

What is the left side of a plum pudding? The side which is not eaten.

What is it that works when it plays and plays when it works? A fountain.

What is it from which you can take the whole and still is some remaining. Wholesome.

Why is the Isthmus of Suez like the first "u" in cucumber? It is between two seas (Cs).

What three things are doing most to help man get up in the world? Alarm clock, elevator and stepladder.

Zdravstvo.

DVANAJST PRAVIL ZA OČUVANJE ŽENSKÉ MLADOSTI.

Znana nemška književnica Ida Bock je postavila sledečih dvanajest pravil za očuvanje ženske mladosti.

1. Poznaj sama sebe in nikoli se duševno ne pretvarjaj.

2. Ne delaj vsega tega, kar ti svetujejo tvoje "prijateljice". Predvsem vprašaj za svet svojega zdravnika.

3. Ako ti ena ali druga tovarišica reče, da se je pomladila vsled uporabe kakšnega polepševalnega sredstva, se dobro prepričaj, predno tudi ti uporabiš to sredstvo, ker tebi ono lahko škoduje.

4. Ne pretiravaj v nobenem športu. Nekatere ženske lahko plešejo celo noč, se kopljejo v mrzli vodi, lahko telovadijo cele ure, medtem ko druge ženske vsega tega ne smejo delati iz

zdravstvenih razlogov.

5. Presodi sebe sama in se prepričaj o tem, kaj ti dobro pristaja. Ne poslušaj besed takozvanih "prijateljic", niti ni potrebno, da se vedno strogo držiš mode.

6. Nikoli ne pretiravaj, kadar pripoveduješ, koliko si stara. Največ lahko rečeš za 10 let manj, nikdar več! Če si stara trideset let, a izdajaš se za 25 let, se ti bo divil vsakdo in ti bo veroval. Ako pa trdiš, da imaš samo 20 let, se ti bo smejal vsakdo in rekel: "Ta ženska ima pa gotovo 35 let!"

7. V družbi svojih prijateljic bodi vedno vesela in razpoložena. Naj one nikdar ne dobe priliko, da se morejo smejati tvojim mukam in težavam.

8. Ne domišljuj si, da trpiš od bolezni, ki jih nimaš. To slabo

vpliva na mladost in tvoje lice bo dobilo gube predčasno. Reci si: O, saj mi ni nič! To pomaga in vzdržuje mladost.

9. Ne pokaži se nikomur v svoji enostavni obliki, nepočesana, v obnošeni obleki. Niti pismonoša, niti zdravnik, niti mlekar naj te tako ne vidijo, ker bodo kasneje na ulici pripovedovali svojim znancem.

10. Smatraj, da se starosti ne more izogniti.

11. Ne zmerjaj današnje mladine. S tem ne boš dosegla ničesar, mladina pa ti bo rekla: "Ta stara škatlja se jezi, ker je sama vsled starosti že vsa opešala."

12. Če ostariš, se radi tega ne jezi, in se veseli, da si prišla do tega, da ti ne presedajo več mnoge muke mode in da končno lahko dobro živiš.

SLADKOSNEDKE SI SAME KOPLJEJO SVOJ GROB.

Ženske so veliko bolj podvržene sladkarijam kot moški in prav radi tega so pogostejše žrtve sladkorne bolezni, piše dr. Bundesen, komisar mestnega zdravstvenega urada v Chicagi.

On je preučeval sladkorno bolezen in nje statistiko zadnjih deset let ter pronašel, da je v teh letih podleglo v Chicagi 3206 žensk sladkorni bolezni. Ravno v istem času pa je na sladkorni bolezni umrlo 2376 moških. Ako se primerja statistične podatke celokupne države, tedaj vidimo, da je razlika ista kot v Chicagi; povsod umre več ženskih na tej bolezni kot moških. Dr. Bundesen zaključuje, da ženske pogostejše med jedjo grizejo in ližejo slaščice in sladkarije in si na ta način same kopljejo svoj grob. Moški niso tako hudi sladkosnedci med jedjo, ker se "zabavajo"

s kajenjem ali žvečenjem tobaka.

Največ slučajev sladkorne bolezni je pri omoženih ženskah, ker so doma in imajo večjo priliko "mrdljati" zdaj to zdaj ono, da se jim vedno brada maje. Na ta način si take gospodinjice s sladkimi stvarmi kopljejo prerani grob, ker si pokvarijo s sladkarijami želodec in so podvržene sladkorni bolezni.

Nikdar ne jejte z vašimi očmi, ampak po vaši potrebi, pravi dr. Bundesen.

Delajte več in hodite mnogo. Posebno čvrsta hoja pomaga človeku prezervirati lepo obliko telesa, in kar je še več, podaljša življenje ter prepreči bolezen. Resnica je, da moški jedo več kot ženske, toda ženske pa imajo vedno kaj v ustih, vedno žvečijo, seveda ne vse, kaj sladkega. Red

pri jedi je vselej priporočati. Nekatere se boje piti vodo, ker so mnenja, da jih debeli. To je smešno. Telo potrebuje vode in ne redi, posebno ne, če se jo pije med jedjo.

Lanskega leta je tu umrlo na sladkorni bolezni (diabetes) 784 oseb, kar pride 25 oseb na vsake 100.000 prebivalcev. To število v Chicagi so prekosile samo še bolezni: srčna napaka, obistna bolezen, rak, pljučnica, jetika, krvavenje možganov in nesreče.

Dva odstotka vse chicaške umrljivosti leta 1926 je pripisati sladkorni bolezni. Ker se to bolezen zgodaj kaj zlahka zatre in prepreči, je število smrtnih slučajev daleč preveliko. Vsak slučaj te bolezni je zanemarjanje telesa. Ne koplajte si svojega groba z nožem in vilicami.

n Mary (26)
Elizabeth St.

Z A R U J A

SEPTEMBER

1929.

GLASILO

SLOV ŽENSKE ZVEZE

AMERIKI

IZDAJA TISKOVNI ODSEK S.Ž.Z. CHICAGO, ILL

"ZARJA"

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE V AMERIKI.
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN LADIES UNION OF U. S. A.

Izhaja mesečno. — Issued every month.

Naročnina za članice, letno\$1.20
Subscription for Members, Yearly\$1.20

Naročnina za nečlanice, letno\$2.0
Subscription for Nonmembers, Yearly\$2.0

Urednica — Editor: MRS. JULIA GOTTLIEB

Naslov uredništva in upravnništva — Office of Publication: "ZARJA" 1845 West 22nd Street, Chicago, Ill.

"Entered as second-class matter June 28th, 1929, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24th, 1912."

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA.

Ustanovljena 19. dec. 1926. Inkorporirana 14. dec. 1927.

GLAVNI ODBOR ZA LETO 1928, 1929 IN 1930:

Predsednica: Mrs. Marie Pristand, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Podpredsednica: Mrs. Mary Glavan, 13721 Eaglesmere Ave., Collinwood, Ohio.

Tajnica: Mrs. Julia Gottlieb, 1845 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Blagajničarka: Mrs. Matilda Duller, 2241 S. Lincoln St., Chicago, Ill.

Nadzornice: Mrs. Mary Vidmar, 770 N. Holmes Ave., Indianapolis, Ind.; Mrs. Margaret Ritonja, 307 Grove St., Milwaukee, Wis.; Mrs. Rose Smole, Box 114, Bradley, Illinois.

Prosvetni odsek: Mrs. Mary Puhek, 668 Glover St., Detroit, Mich.; Mrs. Dorothy Dermeš, 222 Myers St., Steelton, Pa.

Publikacijski odsek: Mrs. Julia Gottlieb, urednica "Zarje", 1845 W. 22nd St., Chicago, Ill.; Mrs. Pauline Osolin, Box 492, Forest City, Pa.; Mrs. Mary Plantan, Box 287, West Linn, Ore.

Svetovalke: Mrs. Margaret Kozjan, 1220 Eiler St., Pueblo, Colo.; Mrs. Frances Žagar, P. O. Box 520, Barberton, Ohio; Mrs. Matilda Robertz, 607 Jackson St., Eveleth, Minn.; Mrs. Bara Kramer, 476 Kansas St., San Francisco, Calif.; Mrs. Mary Darovec, 19114 Shawnee Ave., Nottingham, Ohio.

Voditeljica Mladinskega oddelka: Mrs. Helen Zakrajšek, 4523 Fairview Ave., Downers Grove, Ill.

AMERIŠKA SLOVENKA

knjiga, ki jo je izdala Slovenska Ženska Zveza, je vredna, da jo čita vsaka naša rojkinja. Cena 50c. Dobi se pri podružnicah S. Ž. Z. in pri upravi tega lista. Naslov:

ZARJA

1845 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

BRISTOL STUDIO

Commercial Photography

WEDDING and FAMILY GROUPS a SPECIALTY.

3425 Butler Street,

Pittsburgh, Pa.

Fisk 2365

Res.: Highland 2356-W

DR. J. J. BOLTEY

Slovenski zobozdravnik

Corner 52nd and Butler Streets,

PITTSBURGH, PA.

Phone: Fisk 3339

Hours: 10 A. M. — 5 P. M. Daily.
Tues., Thurs., Sat. Evenings 7—9 P. M.

Phone: Fisk 3588

Res.: Fisk 1320

ARSENAL FLORAL CO.

(Incorporated)

FLORISTS, DESIGNERS & DECORATORS.

4011 Butler Street,

Pittsburgh, Pa.

A. F. SVETEK CO.

— POGREBNI ZAVOD —

478 E. 152nd Street

15222 Saranac Rd.

Kenmore 2016

Glen. 5751

Bolniški auto na razpolago noč in dan.

Mrs. August F. Svetek je članica št. 10, Collinwood, O.